

opusdei.org

Prelatovo pismo (10. listopada 2024.)

Prelat Opusa Dei poziva na razmišljanje o tome što znači posvetiti svoj rad i o nekim od njegovih specifičnih očitovanja u svakodnevnom životu.

10.10.2024.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

U duši se često, gotovo redovito, javlja potreba da molimo puno. Postoji toliko toga za što se možemo obratiti Božjem milosrđu: od pitanja

vezanih uz naš osobni život do velikih problema koji potresaju svijet. Ujedno shvaćamo i važnost zahvaljivanja Bogu, budući da postoje mnoge pozitivne stvari. Na ovaj ili onaj način sve je razlog za molitvu. Štoviše, sve može biti molitva.

U tom smislu, možemo se sjetiti i stvarnosti pretvaranja rada u molitvu sa sigurnošću "da budući da je Krist radio, rad predstavlja otkupljenu i otkupljujuću stvarnost: ne samo da je to okružje u kojem čovjek živi, već je i sredstvo i put svetosti; stvarnost koju posvećujemo i koja posvećuje nas" (Susret s Kristom br. 47).

Posvetiti rad znači učiniti svetom ljudsku aktivnost rada, što ima neposredne posljedice – to su više aspekti iste stvarnosti – daljnje posvećenje osobe koja radi i drugih osoba kroz općinstvo svetih i nadalje,

posvećenje struktura ljudskog društva.

Možda se čini komplicirano, ali zapravo je vrlo jednostavno; jednostavnost koja ne znači da je to lako: “Stavi nadnaravni motiv u svoj redoviti profesionalni posao i posvetit ćeš svoj rad” (Put, br. 359). Logično je da ovaj motiv koji posvećuje rad nije jedan jednostavan pobožan aspekt neovisan o samom radu. Više je riječ o tome zašto i u koju svrhu radimo, kao svjestan krajnji cilj koji presudno utječe na to kako radimo, kao i na materijalni i formalni rezultat rada. Stoga je “bitan dio tog pothvata – posvećenja običnog rada – koji nam je Bog povjerio, dobro obavljanje samog posla, također uz ljudsku savršenost, dobro ispunjavanje svih profesionalnih i društvenih obveza“ (Pismo 24. , br.18).

Nadnaravni motiv u korijenu posvećenja rada jest ljubav: “Dobro je ne zaboraviti da je to dostojanstvo rada utemeljeno na Ljubavi. Velika je privilegija čovjeka to što može voljeti i nadići ono beznačajno i prolazno. Može voljeti druga stvorenja, reći “ti” i “ja” s puno osjećaja. Može voljeti i Boga koji nam otvara vrata neba, postajemo članovi njegove obitelji, dopušta nam da s njim prijateljski razgovaramo licem u lice. Zbog toga se čovjek ne mora ograničiti na proizvodnju stvari, izrađivanje predmeta. Rad se rađa iz ljubavi, iskazuje u ljubavi i usmjerava ka ljubavi (Susret s Kristom, br.48).

Utješno je znati da je rad svet i posvećuje kada je vođen i prožet ljubavlju prema Bogu i drugima. Ovo je bit nadnaravnog motiva koji je dovoljan da se rad posveti; i još bolje razumijemo zašto taj motiv sam po sebi teži pokušaju usavršavanja ljudskog rada.

Ne radi se samo o tome da radimo za Boga, već je to ujedno i nužno, Božji rad. On je onaj koji prvi ljubi i po Duhu Svetome omogućuje našu ljubav.

Nastavimo moliti za drugo zasjedanje XVI. redovne opće skupštine Biskupske sinode, koje je započelo 2. ovog mjeseca i završava 27., na moj rođendan. Mnogo računam na vaše molitve.

Naravno, često imajte na umu rad na prilagodbi Statuta Prelature. Sljedeći sastanak stručnjaka načelno će biti početkom studenog.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

Vaš Otac

Rim, 10. listopada 2024.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-10-
listopada-2024/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-10-listopada-2024/) (6.04.2026.)